

Lijepa riječ

Poštovani profesori, drage kolege, cijenjeni vjernici!

Riječ u različitim oblicima nosi veliku odgovornost i na ovom i na budućem svijetu. Spominjanje Allaha, učenje Kur'ana, davanje savjeta, pružanje utjehe, podučavanje znanju i obveseljavanje drugih samo su neki od načina za postizanje uspjeha, izgrađivanje pozitivnih odnosa među ljudima i sticanje velike nagrade na budućem svijetu. S druge strane, prenošenje tuđih riječi, ogovaranje, potvaranje, lažno svjedočenje i slična djela imaju suprotan efekat. Uzvišeni stvoritelj lijepu i ružnu riječ poredi sa lijepim i ružnim drvetom pa kaže u prijevodu značenja: „Zar ne vidiš kako Allah navodi primjer – lijepa riječ kao lijepo drvo: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane prema nebu; Ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi, a Allah ljudima navodi primjere da bi pouku primili. A ružna riječ je kao ružno drvo: iščupanom drvetu s površine zemlje nema opstanka.“ (Kur'an, 14:24-26) Na drugom mjestu u Kur'anu Uzvišeni kaže: „Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi.“ (Kur'an, 17:53)

Karakteristika plemenitih ljudi koji žive vjeru jeste da se u njihovom društvu drugi prijatno osjećaju ili da se u najmanju ruku ne boje zla njihovih riječi i djela. Ne mili im se kada se o drugom ružno priča, ne naslađuju se kada se neko omalovažava i dobro razmišljaju prije nego što nešto kažu, jer se izgovorena riječ ne može povratiti baš kao što se ne može povratiti odapeta strijela. Uzvišeni nam poručuje da se klonimo beskorisnog govora, da govorimo samo lijepe riječi, a ogovaranje poredi sa jedenjem mesa mrtvog brata.

Navodimo samo dva događaja iz života Poslanika, s.a.v.s., koji nam ukazuju da ružnih riječi, pogotovo onih kojima se drugi vrijeđaju i ponižavaju, ne smije biti u rječniku vjernika.

Prenosi se da je Ebu Zerr, jedan od poznatijih ashaba, uvrijedio jednog čovjeka spominjući njegovu majku, koja je bila robinja. Ovaj čovjek se požalio Božijem Poslaniku, pa je Poslanik rekao Ebu Zerru kada ga je sreo: „Ti si čovjek u kojem još ima džahilijeta/neznanja (*innaka'mru'un fika ġāhiliyya*).“ „Zar i u ovako dubokoj starosti“ – upitao je Ebu Zerr. „Da“ – odgovorio je Poslanik i dodao: „Oni koji vas služe su vaša braća. Pa ako imate slugu, hranite ih onim što i vi jedete i oblačite ih onim što i vi oblačite. Nemojte ih zaduživati poslom koji ne mogu obaviti, a ako ih zadužite nekim teškim poslom, onda im pomozite.“ (Buhari, Muslim i dr.)

Prenosi se da je hazreti Aiša rekla Poslaniku, a.s.: „Kako je Safija mala!“ Tada joj je Poslanik, a.s., rekao: „Rekla si takve riječi koje kada bi se pomiješale s morem, zamutile bi ga

(laqad mazaḡti bi-kalima law mazaḡti bihā mā'a'l-baḡr la-muziḡa).“ (Ebu Davud, Tirmizi i Ahmed) Vidimo iz ovog hadisa da su ove naizgled bezazlene riječi toliko prljave da bi svojom prljavštinom zamutile more. A koliko puta takve ili slične riječi pređu preko naših jezika, a da na to i ne obratimo pažnju.

Molim Uzvišenog da budemo od onih koji govore samo lijepe riječi. Gospodaru naš uputi nas na pravi put, oprosti nam grijehе i Svojom milošću uvedi nas u Džennet. Amin!!!

Fakultet islamskih nauka u Sarajevu, 29.04.2016.

Ass. Fadilj Maljoki